

Ψήφισμα Γενικής Συνέλευσης Ενιαίου Συλλόγου ΔΕΠ Πολυτεχνείου Κρήτης

Σήμερα, Τετάρτη 2/12/2009, η Γενική Συνέλευση του Ενιαίου Συλλόγου ΔΕΠ του Πολυτεχνείου Κρήτης αποφάσισε τα παρακάτω.

«Η σημερινή (2/12/2009) Γενική Συνέλευση (ΓΣ) συγκλήθηκε μετά το γεγονός ότι, με αφορμή τα 36 χρόνια από την 17η Νοεμβρίου 1973, το Πολυτεχνείο Κρήτης κατελήφθη για ακόμα μία φορά και για σχεδόν μία ολόκληρη εβδομάδα, μετά από απόφαση του Ενιαίου Συλλόγου των Φοιτητών. Κατά τη διάρκεια της κατάληψης, άγνωστοι αφαίρεσαν ηλεκτρονικό εξοπλισμό του Ιδρύματος, έριξαν καυστικό υγρό σε τεχνολογικές εγκαταστάσεις κοινής χρήσης, ενώ οι τοίχοι του ιδρύματος γέμισαν με συνθήματα.

Η ΓΣ συγκλήθηκε με θέμα «Λειτουργία Πολυτεχνείου Κρήτης: Ανοικτό ή Κλειστό». Ένα ερώτημα που είναι μάλλον ρητορικό. Ρητορικό διότι, μάλλον, κανείς δεν θέλει το Πολυτεχνείο «κλειστό». Ακόμη και αυτοί που το κλείνουν επικαλούνται παράλληλη αγωνιστική κινητοποίηση, στα πλαίσια της οποίας κρίνουν ότι το «κλειστό» αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση.

Το Πανεπιστήμιο αποτελεί ένα χώρο όπου συναντιούνται φοιτητές, επιστημονικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό. Βάσει ενός πλαισίου το οποίο καθορίζεται εν πολλοίς από την Εθνική και Ευρωπαϊκή πολιτική, οι φοιτητές μας επενδύουν πολύτιμα χρόνια από τη ζωή τους για να εκπαιδευθούν γνωρίζοντας ότι, δυστυχώς, ενδέχεται να αντιμετωπίσουν σημαντικές δυσκολίες μελλοντικής επαγγελματικής αποκατάστασης. Ας μην ξεχνάμε ότι τριάντα χρόνια πριν ένα δίπλωμα μηχανικού αποτελούσε εισιτήριο για κοινωνική άνοδο και ατομική και οικογενειακή ευημερία ενώ το ίδιο δεν ισχύει σήμερα.

Από την άλλη πλευρά, τα θεσμικά όργανα της Πολιτείας προχωρούν συχνά σε αλλαγές που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών. Συγκεκριμένα παραδείγματα είναι ο υπερβολικά μεγάλος αριθμός εισακτέων, οι συνεχείς αλλαγές στον τρόπο εισαγωγής των φοιτητών, στις μετεγγραφές, στα συγγράμματα, στη στελέχωση των ΑΕΙ, η υποχρηματοδότηση των ΑΕΙ και της έρευνας, η μέριμνα για επαρκή φοιτητική στέγαση και αίθουσες διδασκαλίας, και οι χαμηλοί μισθοί των μελών ΔΕΠ. Η Πολιτεία συμβάλλει στην απαξίωση της «δημόσιας και δωρεάν παιδείας» διότι, ενώ γνωρίζει τα προβλήματα, δεν πράττει ανάλογα.

Και ερχόμαστε στο αρχικό μας ερώτημα, «ανοικτό ή κλειστό»; Μήπως για το φοιτητή το «κλειστό» αποτελεί επανάπαυση και όχι αγώνα; Μήπως η διαπίστωση της παρουσίας 2-3 φοιτητών-φυλάκων στην πύλη τις ημέρες που το Πολυτεχνείο τελεί υπό κατάληψη είναι η τραγική πραγματικότητα; Μήπως το «κλειστό πανεπιστήμιο» απομονώνει τον φοιτητή και το Ακαδημαϊκό και Διοικητικό προσωπικό από την κοινωνία; Πώς θα μπορέσει το δημόσιο πανεπιστήμιο να ορθώσει το ανάστημά του μπροστά στις ραγδαίες επιστημονικές, οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις όταν είναι «κλειστό»; Πώς θα μπορέσει να αντιπαραβάλει δεδομένα στις μελέτες που το κατατάσσουν από τα «τελευταία» στην Ευρώπη; Πώς θα μπορέσει να πείσει την πολιτική ηγεσία ότι η αύξηση του ΑΕΠ για την παιδεία δεν πάει χαμένη; Πώς θα μπορέσει (πολύ απλά) να πείσει τις οικογένειες των φοιτητών ότι ο μόχθος τους και τα έξοδα σ' αυτό το υποτιθέμενο σύστημα «δωρεάν παιδείας» δεν είναι πεταμένα; Πώς θα πείσει την οικογένεια ότι δεν θα μπορούσε, με λίγο περισσότερα έξοδα, να εξασφαλίσει στα παιδιά της καλύτερη παιδεία και περισσότερες ευκαιρίες για επαγγελματική αποκατάσταση στέλνοντάς το σε ιδιωτικό Ίδρυμα του εσωτερικού ή του εξωτερικού; Πώς θα μπορέσει να πείσει για την αξία της έρευνας που διεξάγεται στα Ελληνικά Πανεπιστήμια αξιοποιώντας το υπάρχον επιστημονικό και ακαδημαϊκό προσωπικό και συνεισφέροντας στην επιστημονική ωρίμανση πολλών (και, ίσως, οικονομικά αδύναμων) φοιτητών;

Αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφράσουμε τη ριζική αντίθεσή μας στο «κλειστό πανεπιστήμιο». Προφανώς, θεωρούμε ότι η ρύπανση των χώρων του Πολυτεχνείου αποτελεί έλλειψη σεβασμού στο δημόσιο αγαθό. Προφανώς, εκφράζουμε τον αποτροπιασμό μας στην κλοπή και το βανδαλισμό. Προφανώς, αποδοκιμάζουμε τις αιτιάσεις περί προβοκάτσιας χωρίς κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο. Στο «ανοικτό» Πολυτεχνείο, σε χώρους εργασίας προσβάσιμους και λειτουργικούς τους οποίους όλοι σέβονται, μπορούν να υπάρχουν ταυτόχρονα και η έρευνα και διδασκαλία, αλλά και ώρες για διάβασμα, ξεκούραση, αναζήτηση, αγωνιστικές κινητοποιήσεις.

Διαφωνούμε, αισθανόμαστε αποτροπιασμό, αποδοκιμάζουμε, αλλά τι κάνουμε για αυτό; Πιστεύουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών συμμερίζεται τις ανησυχίες μας και συμφωνεί μαζί μας. Καλούμε λοιπόν τους φοιτητές και τους άλλους φορείς της Πολυτεχνειακής κοινότητας σε διάλογο που θα οδηγήσει στη διαμόρφωση ενός καλύτερου Ακαδημαϊκού περιβάλλοντος για όλους μας και θα απομονώσει αυτούς που συμβάλλουν στην απαξίωσή του.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, ο Ενιαίος Συλλόγος Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού του Πολυτεχνείου Κρήτης στη σημερινή Γενική Συνέλευσή του αποφασίζει τα εξής.

1. Αναγνωρίζει τα προβλήματα της νέας γενιάς, στο μέσον μίας διεθνούς κρίσης που οδηγεί πολλούς νέους σε ανεργία, υπο- και ετερο-απασχόληση. Κατανοεί τον προβληματισμό των φοιτητών και θεωρεί αναγκαία τη διαμόρφωση ενός ισχυρού μετώπου μελέτης και συσπείρωσης όλων των μελών του Πολυτεχνείου για διεκδικήσεις με στόχο την ενδυνάμωση και στήριξη του έργου του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Καλεί, όμως, τους φοιτητές να αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους σεβόμενοι τον εαυτό τους, τα άλλα μέλη της Πολυτεχνειακής κοινότητας, τους χώρους και τη λειτουργία του Πολυτεχνείου, καθώς και τους νόμους της Πολιτείας.

2. Εκφράζει την αγανάκτησή του για τα φαινόμενα διάλυσης του Πολυτεχνείου Κρήτης (κλοπές, βανδαλισμούς, καταλήψεις, αφισορύπανση, συνθήματα στους τοίχους) και των υπόλοιπων Α.Ε.Ι. (χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα είναι τα τελευταία γεγονότα βαιοπραγίας εναντίον Καθηγητή του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, όταν εναντιώθηκε σε άτομα που ήθελαν να διακόψουν το μάθημα και να καταλάβουν την αίθουσα διδασκαλίας). Θεωρεί ότι η παρακμιακή κατάσταση των κτιρίων των Ελληνικών Πανεπιστημίων αποτελεί ακραίο φαινόμενο και, σε καμία περίπτωση, δεν τιμά τις κοινότητες που εργάζονται, δημιουργούν, και συμβιώνουν σε αυτά.

3. Θεωρεί ότι, σε αντίθεση με την απεργία ή την αποχή, οι καταλήψεις, σε εποχή Δημοκρατίας και Ελευθερίας της έκφρασης,

(α) είναι βίαιες και παράνομες πράξεις που καταργούν το Ακαδημαϊκό Άσυλο, καθώς περιορίζουν την ελευθερία μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας,

(β) ακυρώνουν την εκπαιδευτική και ερευνητική διαδικασία, με αποτέλεσμα την υποβάθμιση του κύρους των Πανεπιστημίων, την εξυπηρέτηση των συμφερόντων αυτών που επιβουλεύονται τη Δημόσια Εκπαίδευση, την προσφορά γόνιμου εδάφους στους υποστηρικτές της Ιδιωτικής Μεταλλυκειακής Εκπαίδευσης (π.χ. Κολλέγια), και την αμαύρωση της εικόνας των Ελληνικών ΑΕΙ και της Ελλάδας διεθνώς,

(γ) δεν συμβάλλουν στην επίλυση των προβλημάτων της Ανώτατης Παιδείας, αντίθετα τα επιδεινώνουν.

Συνεπώς, θεωρεί ότι οι αποφάσεις για κατάληψη του Πολυτεχνείου Κρήτης δεν υποχρεώνουν τα μέλη του σε αποχή από τα εκπαιδευτικά και ερευνητικά καθήκοντά τους.»